

Tereza Cachová, Oltář v české secesi / Bakalářská práce

Posudek oponenta

Tuto práci je třeba ocenit jako záslužnou, počínaje nesoustavným zpracováním tématu dosavadní literaturou i relativně obtížnou dostupností zkoumaných artefaktů i jejich dokumentace.

Tereza Cachová ovšem neprovádí extenzivnější rešerši na dané téma: prošla zejména dobové časopisecké zdroje a hlouběji dále – do archiválií, se nepustila. Využila přístup odpovídající stavu bádání a výhodnější i z vlastního uměleckohistorického hlediska. Soustředila se na několik důležitých případů, které důkladněji analyzovala a zhodnotila. V jednotlivých částech práce soustředěně pojednala tvorbu vůdčího českého dřevorezbaře a tvůrce oltářů z přelomu století, Jana Kastnera, dále hlavní případy řešení hlavních oltářů v secesně utvářeném pojetí chrámového interiéru a konečně problematiku sakrálního uměleckého díla ve vztahu k secesi.

Práce je logicky členěna a pečlivě formulována, a vyznačuje se rovněž věcným, kritickým přístupem. Tereza Cachová prokázala zvládnutí nejenom vlastní umělecko-historické problematiky, nýbrž základní příslušné literatury ve vztahu k liturgii a teologii.

Problematika vztahu sakrálního uměleckého díla k secesi ovšem není nijak jednoduchá a rovněž dobová diskuze o stylu liturgického prostoru a oltáře v moderní době byla velmi obsáhlá. V této souvislosti by za větší úvahu stála mj. tvorba Františka Bílka směřující tehdy k uměleckému dílu jako devočnímu objektu, i Bílkova vyjádření na téma „secese“. Rovněž tak iniciativy beuronské školy, propojující otázky stylu s devocí.

O důkladnosti posuzované práce svědčí její rozsáhlý a seriózně i účelně pojatý poznámkový aparát i vysoce kvalitní obrazová dokumentace. Z formálního hlediska lze pochybovat o kvalitě abstraktu v angličtině, který dělá dojem doslovného překladu z češtiny.

Nehledě na tuto „vadu na kráse“, práce Terezy Cachové splňuje požadavky na bakalářskou práci, prokazuje zasvěcenost autorky do vybrané problematiky i schopnost ji analyticky řešit. Práci plně doporučuji k obhajobě.

prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.

V Praze 20. 5. 2014